

“In (Zahej) je stekel naprej ter splezal na murvo, da bi Ga videl; kajti prišel naj bi prav tod mimo.” (Luka 19,4)

Dne 14. februarja 1844, zvečer

1 “In (Zahej) je stekel naprej ter splezal na murvo, da bi Ga videl; kajti prišel naj bi prav tod mimo.

2 Sicer vsebuje tudi ta kitica samo podatek o nekem dogodku in vi bi si na podlagi nekega prejšnjega pouka mogli misliti, da je tudi v njem skrit neki globok smisel, ki ga v celoti ne bi zmogli dojeti v večnosti; vendar tukaj nimamo tega primera in to zato, ker ga ni storil Gospod, ampak samo neki človek. Ne glede na to pa ima ta na videz nepomemben prizor neko notranjo, duhovno vsebino in blagovestje govori o njem zato, ker vsebuje kar dobro uporaben nauk za vsakogar.

3 Na tem mestu bi seveda, takole marsikateri posveten modrijan dejal: “Kaj pa se more skrivati za to najbolj navadno, vsakdanjo zgodbo? Kaj pa je vedel Zahej drugega o Maziljencu, kakor to, kar mi dandanes vemo v skrajnem primeru o nekem vseznalcu?

4 Kadar pa v nekem kraju ljudje izvejo vnaprej, da bo potoval skozenj takšen, po vsem svetu slaven spretnož tisočerih znanj, gredo vsi ven na ulice in ceste in pričakujejo z velikim hrepenenjem prihod tega čudežnika. Če k sreči ob cesti rastejo drevesa, na katera je enostavno splezati, jih bodo gotovo zasedli dečki in z njimi vred tudi zelo radovedni ljudje.

5 Kakšen smisel more torej tičati za takšnim dogodkom? Gotovo noben drug, kakor tisti, katerega morete zgrabiti celo z rokama, namreč, da je hotelo videti vseznalca več radovednih zijal.

6 Pouk, ki iz tega sledi, bi se utegnil glasiti kvečjemu takole: “Čujte, vi pobiči in radovedneži in tudi vi, ki ste majhne rasti in ne zmorete gledati preko veliko ne bodi jih treba! Pri takšnih priložnostih se pravočasno potrudite zasesti drevesa, da boste zmogli do sitega napasti vaša zijala ne oziraje se na to, da bo z upoštevanjem tega pouka poškodovano kar marsikatero drevo!”

7 In s tem bi imeli razlago, kakršno ponuja posvetnost. Na tem mestu sem jo dal vnaprej, da bi olajšal svetu posmehovanje pri kasnejšem ocenjevanju Moje, zanj nerazumljive razlage.

8 Mi pa sedaj poglejmo, katera popolnoma drugačna smisel in nauk tičita za tem enostavnim besedilom. Zato pričenjamo to razlago kolikor mogoče nenavadno, pri tem bomo najprej obravnavali uporabni del, a znanostni del boste zatem razumeli nekako sami po sebi.

9 In tako vam povem: Ves svet je poln Zahejev in tudi vi sami niste to nič manj. Posnemajte, kar je storil in Jaz vam bom potem povedal in storil, kar sem bil povedal in za tem storil temu Zaheju. Pot, po kateri običajno potujem z Mojimi, vam je znana; vi ste enako kot Zahej grešni mitničarji sveta.

10 Kaj pa je storil Zahej, da bi Me ugledal ob poti? Bil je majhne rasti; stekel je naprej

in splezal na neko murvo. To pomeni toliko, kolikor: Grešen človek je spoznal svojo ničvrednost pred Menoj in je tako postal poln ponižnosti in je bil enak, oziroma, je enak mitničarju v templju, ki si ni drznil dvigniti svoje glave.

11 Toda *ponižnost je glavna hrana ljubezni*. Z njo postaja ljubezen do Njega, pred komer čuti svojo veliko ničnost, mogočnejša in silnejša. In kolikor bolj nevredna se občuti, toliko bolj jo vleče k Njemu, *ker njeno spoštovanje raste v enaki meri kolikor pada občutek lastne vrednosti*. Takšna ljubezen misli samo Nanj, ki ga spoštuje kot svoj največji blagor.

12 V ukvarjanju z za ljubezen najbolj spoštovanja vredno osebo je luč, ki vedno bolj sveti, v kateri človek misli in tuhta in išče in gleda, kako bi si mogel približati to najbolj vzvišeno torišče svojega opazovanja. In takšno tuhtanje in premlevanje in iskanje in raziskovanje je enako Zahejevemu hitenju naprej.

13 Na pravi poti je; toda on ve tudi, da pooseblja Gospod samo skrajno notranjost vseh reči in ga zato obdaja velika gneča. Zaradi tega ga vseeno ne bo ugledal na tej, sicer pravi poti. Toda poželenje, videti Gospoda je močnejše kot ta ugovor in močnejše kot ovirajoče prerivanje, ki izziva v človeku vse moči, da bi se dvignil in dosegel takšno višino, iz katere bo moč preko gneče sredi prerivanja ugledati Gospoda.

14 Izbere si drevo in spleza nanj; murva je enaka drevesu spoznanja, v njenih listih se skriva dragocena tvar za kraljevska oblačila. Torej želi človek s pomočjo višjega spoznanja in verovanja ugledati Gospoda; zato hiti naprej in se vzpne na prisposodobno drevo spoznanja, ki rodi sicer sladke sadeže; kljub temu se ne more nihče nasititi z njimi. Navidez te sicer nasiti; toda po takšnem varljivem nasitenju se običajno oglasi še večja lakota, kakor pred tem.

15 Prav tako se po poti razumskega raziskovanja dogaja tudi z najvišjimi spoznanji. Takšna spoznanja v začetku navidez presenetljivo nasitijo duha; toda že kmalu zatem spregovori njegov poželjiv želodec: "Teh nekaj sladkih kobulic me je uspavalo, ne pa nasitilo; imel sem kratkotrajen občutek sitosti; v resnici pa sem bil prazen!"

16 Glejte, zdaj je podoba, kaj predstavlja murvo, jasna. Nanjo je Zahej seveda splezal z najboljšim namenom in bilo bi koristno za vse takšne posvetno učene mitničarje, ako bi z Zahejevim namenom splezali na drevo spoznanja ob poti, po kateri hodi Gospod.

17 Žal po Zahejevem vzoru skrajno redko splezajo na drevo spoznanja. Sicer takole marsikateri Zahej spleza na drevo spoznanja z nekim boljšim namenom, toda običajno na takšno, ki ne stoji ob Gospodovi poti.

18 Do sem je bilo vse jasno, sedaj se pa vprašajmo: Bo za večno življenje

zadostovalo posnemati Zaheja z njegovim najboljšim namenom?

19 Odgovor na to vprašanje daje tisto mesto v evangeliju, kjer pove Gospod Zaheju, ki Ga opazuje z drevesa: "Splezaj dol, kajti še danes moram obedovati v tvoji hiši!"

20 To pove toliko kot: "Zahej! Znebi se tvojih visokih ugibanj o Meni in splezaj dol v izbico tvoje ljubezni do Mene; in v tvoji hiši je hrane Zame, vstopil bom in jedel v tvoji hiši!"

21 In še razločnejše povedano pomeni to toliko kot: "Zahej! Spusti se v tvojo prvotno ponižnost in ljubezen; tedaj bom vstopil k tebi in se osvežil s sadežem tvojega srca!"

22 Glejte, to je priročno-znanostno v tem besedilu in ta pouk je čisto kratek: "Ozrite se na vašega brata Zaheja in sledite njegovemu primeru in tako bo tudi vam pripadlo, kar je pripadlo Zaheju!"

23 Menim, da bi bilo vsako nadaljno znanstveno razglabljanje popolnoma odveč, kajti že brez tega je v povedanem kar največja jasnost. Kdor bo bral in se ravnal po povedanem, bo neomajno našel Zahejev delež in Jaz mu bom povedal, kar sem povedal Zaheju.

24 Le-to upoštevajte vi vsi kar najzvesteje! Amen

[Jakob Lorber](#)

[Pojasnila svetopisemskih besedil](#)